BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
FEDERATION OF BOSNIA AND HERZEGOVINA
GOVERNMENT

Broj: 03-02-1075/2026
Sarajevo, 21.10.2026. godine

PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE

- Predstavnički dom -

- Dom naroda -

Poštovani,

U skladu sa članom IV.B.3.7.c) (III) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, a u vezi sa čl. 163., 164. i 165. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH", br. 69/07, 2/08, 26/20 i 13/24) i sa čl. 155., 156. i 157. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH", br. 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i prihvatanja, dostavljam Vam **NACRT ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU,** koji je utvrdila Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 72. sjednici, održanoj 20.10.2026. godine.

Nacrt zakona se dostavlja na službenim jezicima i pismima Federacije Bosne i Hercegovine u printanoj i elektronskoj formi (CD).

S poštovanjem,

BOSNA I HERCEGOVINA - FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE * VLADA * 1 Sarajevo

PREMIJER
Nermin Nikšić

Prilog:
- Nacrt zakona na bosanskom jeziku (CD)
- Tekst odredbi Zakona koje se mijenjaju i dopunjuju
- Obrazac broj 1
- Obrazac broj 2
- Obrazac IFP NE
- Zakon o faktoringu (Službene novine Federacije BiH, br. 14/16 i 74/20)

Co: Federalno ministarstvo finansija
Federalno ministarstvo financija
gosp. Toni Kraljević, ministar

Adresa: Hamdije Čemerlića 2, 71000 Sarajevo
Tel.: +387 33 66 44 49, Fax: +387 33 21 24 11, +387 33 66 72 69
www.fbihvlada.gov.ba
e-mail: sekretar@fbihvlada.gov.ba

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA

NACRT

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Sarajevo, oktobar 2026. godine

ZAKON
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

Član 1.

U Zakonu o faktoringu („Službene novine Federacije BiH“, br. 14/16 i 74/20) u članu 2. stav (1) mijenja se i glasi:

„(1) Faktoring je pravni posao u kojem pružalac usluge faktoringa kupuje predmete faktoringa s pravom ili bez prava na regres, a na osnovu i u skladu s ugovorom o faktoringu sklopljenim s prodavcem i/ili kupcem.“.

Stav (2) mijenja se i glasi:

„(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 360 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, s tim da se rokovi dospijeća tražbine mogu mijenjati isključivo uz saglasnost prodavca, kupca i pružaoca usluge faktoringa i pod uslovom da tražbina s izmijenjenim rokom dospijeća dospijeva na naplatu najkasnije u roku do 360 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge.“.

U stavu (3) riječi: „ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga“ zamjenjuju se riječima: „pravnog posla prodaje roba ili pružanja usluga“.

U stavu (12) iza riječi: „usluga faktoringa“ dodaje se zarez i riječi: „odnosno faktor“.

Član 2.

Član 3. mijenja se i glasi:

„Član 3.
(Primjena propisa)

Na pitanja koja nisu uređena ovim zakonom primjenjuju se odredbe propisa kojim se uređuju obligacioni odnosi, kao i propisa kojim se uređuju privredna društva, finansijsko poslovanje, sprječavanje pranja novca i finansiranja terorističkih aktivnosti i drugih propisa koje su društva za faktoring dužna da primjenjuju.“.

Član 3.

U članu 5. stav (1) tačka f) riječi: „koja ne može biti veća od 2% nominalnog iznosa otkupljene tražbine“ zamjenjuju se riječima: „iz člana 2. stav (8) ovog zakona“.

U stavu (2) riječi: „koja, zavisno od iznosa računa, ne može biti veća od 50 KM po svakom računu” zamjenjuju se riječima: „iz člana 2. stav (9) ovog zakona koja mora biti razumna i u skladu sa stvarnim troškovima“.

Iza stava (4) dodaje se novi stav (5) koji glasi:

„(5) Agencija za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija) može detaljnije propisati potrebnu dokumentaciju za provođenje poslova faktoringa.“.

Član 4.

U članu 14. stav (1) riječi: „iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanih usluga“ brišu se.

Član 5.

U članu 15. stav (2) riječi: „nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u proizvodnji, trgovini i uslugama kao i tražbina nastala na osnovu izvođenja investicijskih radova i izvoza proizvoda i pruženih usluga,“ brišu se.

Član 6.

U članu 16. stav (1) tačka j) iza riječi „ugovora“ dodaju se riječi: „i vrijeme trajanja ugovora“.

Iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi:

„(2) Ugovor o faktoringu može sadržavati jedan ili više predmeta faktoringa.“.

U stavu (2) koji postaje stav (3) riječi: „za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija)“ brišu se.

Član 7.

U članu 18. stav (1) riječi: „ugovora sa kupcem i primljenom narudžbom” zamjenjuju se riječima: „pravnog posla prodaje roba ili pružanja usluga“.

U stavu (3) riječ „i“ zamjenjuje se riječju „pripadajuću“, a riječi: „stav (3)“ zamjenjuju se riječima: „st. (3) i (5)“.

U stavu (5) riječi: „faktora ukoliko je to ugovorom predviđeno ili ukoliko se ne radi o skrivenom faktoringu“ zamjenjuju se riječima: „faktora, osim kada se radi o skrivenom faktoringu ili kada je kupac potpisnik ugovora o faktoringu“.

Iza stava (6) dodaje se novi stav (7) koji glasi:

„(7) Predmet faktoringa u smislu prijenosa tražbine može se dokazivati računom ili drugom ispravom prema kojoj isporučilac robe ili usluge, odnosno lice kojem on naloži, obračunava isporučenu robu ili usluge bez obzira na to kako se ta isprava, bilo u obliku pisanog dokumenta ili elektronskog zapisa u skladu sa odgovarajućim propisima, naziva u poslovnom prometu.“.

Član 8.

U članu 19. stav (1) iza riječi: „o istom" dodaju se riječi: „osim u slučajevima iz člana 11. stav (2) ovog zakona".

Član 9.

U članu 25. stav (1) iza riječi „Federaciji" dodaju se riječi: „Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija)".

U stavu (4) iza riječi „Federaciji" dodaju se riječi: „kao i Razvojna banka Federacije, u skladu sa propisom kojim se uređuje osnivanje, djelatnost, poslovanje, organizacija i nadzor Razvojne banke Federacije, uz prethodno pribavljenu dozvolu Agencije". Iza riječi: „Na banke" dodaju se riječi: „i Razvojnu banku Federacije".

Član 10.

U članu 27. stav (1) broj „750 000,00" zamjenjuju se brojem „250 000,00".

Član 11.

Iza člana 39. dodaju se novi čl. 39a. i 39b. koji glase:

„39a.
(Osnivanje poslovne jedinice u Federaciji privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije)

(1) Privredno društvo sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije koje ima dozvolu od organa nadležnog za nadzor djelatnosti faktoringa može poslovati u Federaciji isključivo putem poslovne jedinice.

(2) Privredno društvo iz stava (1) ovog člana koje namjerava obavljati djelatnost faktoringa putem poslovne jedinice u Federaciji dužno je podnijeti zahtjev Agenciji.

(3) Uz zahtjev iz stava (2) ovog člana podnosi se:

a) dokaz o registraciji privrednog društva kod nadležnog organa,
b) dozvolu, odobrenje ili drugi akt organa nadležnog za nadzor djelatnosti faktoringa, kojim se potvrđuje ispunjenost uslova za preuzimanje obaveza koje nastanu u poslovanju poslovne jedinice u Federaciji,
c) odluku nadležnog organa privrednog društva o osnivanju poslovne jedinice u Federaciji, koja sadrži: naziv, adresu i djelatnost poslovne jedinice i lično ime zastupnika sa obimom ovlaštenja,
d) plan poslovanja poslovne jedinice za prve tri godine poslovanja,
e) drugu dokumentaciju, u skladu sa propisom Agencije.

(4) Poslovna jedinica iz stava (1) ovog člana može početi sa obavljanjem djelatnosti faktoringa u Federaciji po dobijanju saglasnosti Agencije i upisa u evidenciju Agencije iz člana 43. ovog zakona.

(5) Poslovna jedinica osniva se i posluje u skladu sa ovim zakonom i propisima kojima se uređuje poslovanje privrednih društava.

(6) Sve poslovne jedinice koje je društvo za faktoring iz stava (1) ovog člana osnovalo u Federaciji smatraju se jednom poslovnom jedinicom u smislu izvještavanja i praćenja od strane Agencije i drugih nadležnih organa.

(7) Agencija donosi akt kojim propisuje dokumentaciju iz stava (3) ovog člana, kao i vrstu podataka, rokove i način na koji poslovne jedinice iz ovog člana izvještavaju Agenciju.

39b.
(Osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije)

(1) Društvo za faktoring koje namjerava obavljati djelatnost faktoringa putem poslovne jedinice izvan Federacije dužno je pribaviti saglasnost Agencije.

(2) Agencija donosi akt kojim propisuje uslove i dokumentaciju kojom se dokazuje ispunjenost uslova za dobijanje saglasnosti za obavljanje djelatnosti faktoringa putem poslovne jedinice izvan Federacije.".

Član 12.

U članu 43. stav (1) mijenja se i glasi:

"(1) Agencija vodi registar o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova faktoringa od strane društava za faktoring sa sjedištem u Federaciji i poslovnih jedinica iz člana 39a. ovog zakona.".

U stavu (2) riječ „Evidencija" zamjenjuje se riječju „Registar".

Iza stava (2) dodaju se novi st. (3), (4) i (5) koji glase:

(3) Pored podataka iz stava (2) ovog člana, registar obavezno sadrži i podatke o adresama poslovnih jedinica i licima ovlaštenim za njihovo zastupanje.

(4) Registar je javan i podaci se objavljuju na internet stranici Agencije uz obavezno ažuriranje bez odlaganja.

(5) Agencija donosi akt kojim detaljnije uređuje uslove, sadržaj i način vođenja registra, kao i način upravljanja podacima iz registra.".

Član 13.

U članu 45. iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

„(3) Skupština odlučuje o pitanjima iz svoje nadležnosti u skladu sa propisom o privrednim društvima, te o drugim pitanjima propisanim ovim zakonom i statutom društva za faktoring."

Član 14.

U članu 46. iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

„(4) Najmanje jedan član nadzornog odbora aktivno poznaje jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: BiH) i ima prebivalište na teritoriji BiH.".

Član 15.

U članu 47. stav (2) riječi: „relevantno iskustvo stečeno u rukovođenju poslovima ili u poslovima nadzora nad vođenjem poslova društva za faktoring ili drugog privrednog društva usporedive djelatnosti sa poslovima iz djelatnosti društva za faktoring" zamjenjuju se riječima: "najmanje dvije godine iskustva na poslovima faktoringa, odnosno najmanje tri godine iskustva na poslovima u drugim finansijskim institucijama".

Član 16.

U članu 50. iza stava (5) dodaje se novi stav (6) koji glasi:

„(6) Najmanje jedan član uprave društva za faktoring aktivno poznaje jedan od jezika koji su u službenoj upotrebi u BiH i ima prebivalište na teritoriji BiH.".

Član 17.

Član 57. mijenja se i glasi:

„Član 57.
(Odbor za reviziju)

(1) Odbor za reviziju društva za faktoring čine najmanje tri člana, koje bira i razrješava skupština na period od četiri godine uz mogućnost imenovanja na dva uzastopna mandata. Osnivačkim aktom i statutom društva za faktoring može se odrediti i veći broj članova odbora za reviziju, pri čemu ukupan broj članova mora biti neparan.

(2) Članovi odbora za reviziju održavaju sastanke najmanje jednom u tri mjeseca, a po potrebi i češće, u pravilu u sjedištu društva za faktoring.

(3) Članovi odbora za reviziju mogu biti lica koja imaju stručna znanja i iskustva iz oblasti finansija, revizije i računovodstva, pri čemu predsjednik i član odbora za reviziju ne može biti član nadzornog odbora i uprave, zaposlen niti imati direktni ili indirektni finansijski interes u tom društvu za faktoring, a izuzev naknade po osnovu te funkcije. Najmanje jedan član odbora za reviziju mora biti lice koje ima profesionalno zvanje ovlaštenog revizora u skladu sa propisom kojim se uređuje računovodstvo i revizija i znanje jednog od službenih jezika koji su u upotrebi u BiH.

(4) Članovi odbora za reviziju mogu biti lica koja su članovi nadzornog odbora i uprave unutar grupe kojoj pripada društvo za faktoring, ukoliko ispunjavaju uslove iz stava (3) ovog člana.

(5) Odbor za reviziju dužan je, kada ocijeni da društvo za faktoring posluje suprotno ovom zakonu ili drugom propisu, statutu ili drugom aktu društva za faktoring, nadzornom odboru društva za faktoring dati preporuke za otklanjanje uočenih nezakonitosti i nepravilnosti, kao i zahtijevati sazivanje vanredne sjednice skupštine društva za faktoring u slučaju da ustanovljene nezakonitosti i nepravilnosti mogu imati teže posljedice na poslovanje društva za faktoring .".

Član 18.

U članu 60. stav (1) tačka a) zarez i riječi: „nastalu na osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga" brišu se.

Član 19.

U članu 62. stav (1) riječi: „i ugovora o prodaji robe" brišu se.

Član 20.

U članu 63. stav (1) riječi: „stav (3)" zamjenjuju se riječima: „st. (3) i (5)".

Član 21.

U članu 68. stav (4) riječi: „stav (3)" zamjenjuju se riječima: „st. (3) i (5)".

Član 22.

U članu 69. stav (3) mijenja se i glasi:

„(3) Reviziju godišnjih finansijskih izvještaja društva za faktoring može obavljati isto društvo za reviziju u kontinuitetu, a najduže u periodu utvrđenom propisom kojim se uređuje računovodstvo i revizija.".

Član 23.

U članu 71. iza stava (2) dodaje se novi stav (3) koji glasi:

„(3) Agencija naplaćuje naknade za izdavanje odobrenja u skladu sa ovim zakonom, za vršenje nadzora društava za faktoring i za obavljanje drugih poslova iz djelokruga Agencije, čija se visina i način plaćanja uređuju propisom Agencije.".

Član 24.

Iza člana 97. dodaj se novi čl. 97a. i 97b. koji glase:

„97a.
(Žalbeni postupak)

(1) Protiv prvostepenih akata Agencije može se izjaviti žalba drugostepenoj komisiji Agencije.

(2) Postupak po žalbi provodi se u skladu sa propisom kojim se reguliše rad Agencije i provedbenim aktima Agencije.

97b.
(Registar faktoringa)

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine može putem Finasijsko-informatičke agencije, radi povećanja pravne sigurnosti, razvoja tržišta faktoringa, povećanja likvidnosti privrede te digitalizacije finansijskih usluga, uspostaviti elektronski registar predmeta faktoringa i elektronsku platformu za njihovu evidenciju i razmjenu te propisati način njihovog vođenja i korištenja.".

Član 25.

U članu 98. stav (1) u tački o) tačka na kraju zamjenjuje se zarezom i dodaje se nova tačka p) koja glasi:

„p) ne postupa u skladu s odredbama člana 97. ovog zakona.".

Član 26.

Član 99. mijenja se i glasi:

„Član 99.
(Lakši prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:
a) ugovor o faktoringu nije sastavljen u skladu sa odredbama člana 16. ovog zakona,
b) o saznanju sticanja i otuđenja kvalificiranog učešća u društvu za faktoring ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbom člana 31. ovog zakona,
c) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 46. ovog zakona,
d) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 47. ovog zakona,
e) prilikom imenovanja članova uprave postupi suprotno odredbama čl. 50. i 51. ovog zakona,
f) ne osigura podnošenje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave donošenjem odluke ili izdavanjem saglasnosti u skladu sa odredbom člana 52. stav (2) ovog zakona,
g) ne postupi u skladu sa odredbom člana 52. stav (7) ovog zakona,
h) prilikom imenovanja odbora za reviziju postupi suprotno odredbama člana 57. ovog zakona,

i) ne obavijesti Agenciju o izabranom revizorskom društvu u skladu sa odredbom člana 69. stav (8) ovog zakona,
j) ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbama člana 70. ovog zakona,
k) ne postupi u skladu sa odredbama člana 104. st. (1), (3) i (4) ovog zakona.

(2) Novčanom kaznom od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj privredno društvo sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije ako osnuje poslovnu jedinicu u Federaciji suprotno odredbama člana 39a. stav (4) ovog zakona.

(3) Odgovorno lice u društvu bit će kažnjeno za prekršaje iz st. (1) i (2) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.".

Član 27.

Iza člana 103. dodaje se novi član 103a. koji glasi:

„Član 103a.
(Donošenje propisa Agencije)

Agencija će posebne propise u skladu sa ovim zakonom donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.".

Član 28.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH".

O B R A Z L O Ž E NJ E
NACRTA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O FAKTORINGU

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o faktoringu sadržan je u članu III. 1. tačka c) koji je izmijenjen amandmanima VIII, LXXXIX i CVI i članu IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), prema kojima je u isključivoj nadležnosti Federacije donošenje propisa o finansijama i finansijskim institucijama Federacije i fiskalna politika Federacije, a Parlament Federacije, uz ostala ovlaštenja predviđena Ustavom odgovoran je za donošenje zakona o vršenju dužnosti federalne vlasti.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

II.1. Identifikacija i definicija problema

Razlozi za donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu ("Službene novine Federacije BiH", br. 14/16 i 74/20, u daljem tekstu: Zakon), sadržani su u potrebi usklađivanja sa Zakonom o finansijskom poslovanju ("Službene novine Federacije BiH", broj: 48/16), kao i potrebi za dodatnim pojašnjenjem određenih odredbi Zakona. Trenutno važeći zakon nije ostvario očekivane rezultate u pogledu razvoja tržišta faktoringa u Federaciji. Analizom pojedinačnih odredbi Zakona identificirane su određene regulatorne prepreke koje otežavaju ulazak novih sudionika, smanjuju broj korisnika ovog instrumenta kratkoročnog finansiranja i ograničavaju dostupnost faktoring usluga privrednim subjektima koji se susreću sa problemom otežanog pristupa finansiranju i posljedično sa problemima likvidnosti. Faktoring kao instrument finansiranja treba da doprinosi jačanju likvidnosti posebno malih i srednjih preduzeća, smanjenju rizika i unaprijeđenju poslovnog okruženja u Federaciji. Nažalost, danas se faktoring tržište u Federaciji obavlja samo kroz bankarski sektor, što pokazuje da važeće zakonsko rješenje nije u potpunosti stvorilo preduslove za razvoj samostalnog tržišta faktoringa.

Uspješan razvoj tržišta faktoringa uveliko ovisi o institucionalnom okviru, koji uključuje zakonodavstvo i regulatornu infrastrukturu. Jedan od ključnih indikatora razvijenosti faktoring tržišta jest omjer faktoring prometa u bruto domaćem proizvodu, koji daje objektivan uvid u tržišnu razvijenost. Prema dostupnim informacijama na dan 31. decembra 2024. godine, ovaj indikator u Evropskoj uniji iznosi 11,6 %, dok u Federaciji iznosi svega 0,4 %, što je čak 29 puta manje od prosjeka EU. Jedan od glavnih razloga slabe razvijenosti faktoring tržišta u Federaciji leži u zakonskoj regulativi u smislu značajnog ograničenja primjene ovog finansijskog proizvoda. Dakle, nužno je dodatno uskladiti odredbe Zakona sa Zakonom o finansijskom poslovanju u smislu rokova čime će se omogućiti nesmetano poslovanje. Razvoj faktoringa na finansijskom tržištu Federacije konkretno ograničavaju i odredbe Zakona kojima se utvrđuje maksimalni rok dospijeća za naplatu tražbine. Pojam kratkoročne novčane tražbine, kako je dat u Zakonu, u praksi se pokazao kao ograničavajući, naročito u situacijama gdje privredni subjekti imaju potrebu ugovarati duže rokove ispunjenja obaveza.

Ograničenje razvoja faktoringa na tržištu leži i u nemogućnosti otkupa tražbine na osnovu računa za isporučenu robu i izvršene usluge, budući da je u Zakonu definirano da je osnov za nastanak tražbine ugovor o prodaji roba ili pružanje usluga u zemlji ili inostranstvu.

Odredba Zakona kojom se utvrđuje da osnovni kapital društva za faktoring ne može iznositi manje od 750.000 KM, te da se u cijelosti mora uplatiti u novcu, predstavlja također jednu od barijera za razvoj nebankarskog faktoringa u Federaciji. Ovako visoko postavljenim zahtjevom za iznos osnovnog kapitala faktoring društva otežana je mogućnost osnivanja malih i srednjih faktoring društava, čime se ograničava ponuda usluga isključivo na bankarske grupacije.

Analizom Zakona utvrđeno je da određene odredbe zahtijevaju dodatno normativno preciziranje i usklađivanje, te potrebu za jasnije definiranje pojma faktoringa i uklanjanje uočenih pravnih praznina i nedorečenosti koje u praksi stvaraju izazove u primjeni Zakona.

Tako je utvrđena potreba da se uredi osnivanje poslovne jedinice u Federaciji privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije, kao i osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije. S tim u vezi, potrebno je jasnije propisati sadržaj i vođenje registra koji vodi Agencija za bankarstvo Federacije BiH (u daljem tekstu: Agencija), s ciljem povećanja transparentnosti.

Pored toga, neophodno je jasnije propisati nadležnosti i uslove za upravu društava za faktoring, konkretno skupštine, nadzornog odbora i uprave.

S obzirom da je Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH utvrđeno da, između ostalog, društva za faktoring moraju imati Odbor za reviziju neophodno je da se u Zakon uvedu odredbe koje definišu način imenovanja, uslove za člana odbora za reviziju kao i nadležnost odbora za reviziju.

Također, evidentno je da će u narednom periodu u slučaju daljnjeg razvoja tržišta faktoringa biti potrebno osigurati jedinstveni pristup različitim registrima, a prvenstveno razvoju elektronskih registara potencijalnih predmeta faktoringa kao i elektronske platforme kako bi se na adekvatan način odgovorilo na potrebe tržišta.

Također je potrebno urediti odredbe koje se tiču žalbenog postupka na način da protiv prvostepenih akata Agencije odlučuje drugostepena komisija.

II.2. Ciljevi koji se namjeravaju postići donošenjem zakona

Opći cilj donošenja ovog zakona je veća pravna sigurnost i razvoj faktoring tržišta.

Rok za ostvarenje ovog cilja je 31.12.2027. godine.

Posebni ciljevi ovog zakona su:

- usklađivanje sa propisima o finansijskom poslovanju i računovodstvu i reviziji;
- stvaranje uslova za razvoj finansijskog tržišta Federacije BiH.

Rok za ispunjenje ovog cilja je 31.12.2027. godine.

Predloženim Zakonom će se stvoriti pravne pretpostavke kojima će se dodatno osigurati ispunjenje operativnih ciljeva i to:

- poticanje osnivanja faktoring društava;
- održanje likvidnosti i smanjenje zaduženosti privrednih subjekata.

Rok za ispunjenje operativnih ciljeva je 31.12.2029. godine.

II.3. Alternativna rješenja - identifikacija opcija

Opcija 1: Ne poduzimati ništa

Koristi: Nema koristi, cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem. Ova opcija nema značajne utjecaje na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 2: (nenormativno rješenje)

Koristi: Cilj nije moguće postići nenormativnim rješenjem, odnosno donošenjem administrativno-stručnih mjera regulatora bez donošenja novog zakona. Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Opcija 3: (normativno rješenje)

Koristi: Normativno rješenje bit će izvršeno kroz izmjene i dopune Zakona o faktoringu.

Troškovi: Ova opcija može imati utjecaj na područje privrede u smislu razvoja faktoring tržišta i povećanja likvidnosti privrednih subjekata, dok na područje socijalne zaštite i područje zaštite okoliša nema značajne utjecaje.

Opcija 4: (normativno rješenje)

Koristi: Drugo normativno rješenje, odnosno donošenje novog Zakona o faktoringu, trenutno nije opravdano budući da se radi o manjem obimu izmjena i dopuna Zakona. Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

Troškovi: Ova opcija nema značajan utjecaj na područje socijalne zaštite, područje zaštite okoliša i privredu.

II.4 KONSULTACIJE

Federalno ministarstvo finansija je obavilo konsultacije s Agencijom za bankarstvo Federacije BiH i Udruženjem banaka BiH, te je objavilo tekst Zakona na svojoj internet stranici. Osim toga, elektronskim putem je od Agencije i Udruženja banaka BiH zatraženo dostavljanje primjedbi na Zakon o faktoringu, s obzirom da Agencija ima nadzornu funkciju u smislu ovog zakona, a Udruženje banaka BiH predstavlja drugu zainteresovanu stranu imajući u vidu činjenicu da trenutno jedino pojedine banke obavljaju poslove faktoringa. Najveći broj pristiglih komentara zaprimljen je od strane Agencije. Pristigli komentari su pomno analizirani te su svi prijedlozi i stručne sugestije ugrađene u tekst Zakona.

III. USKLAĐENOST SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

Nisu identifikovani propisi Evropske unije vezani za ovu oblast.

IV. OBRAZLOŽENJE POJEDINIH ODREDBI

Članom 1. se jasnije definiše pojam faktoringa, mijenja se pojmovno određenje kratkoročne novčane tražbine, koja umjesto dosadašnjih 180 dana dospijeva na naplatu u roku 360 dana, te se utvrđuje mogućnost promjene roka plaćanja uz saglasnost svih subjekata faktoringa.
Članom 2. uređuje se primjena propisa u vezi sa pitanjima koja nisu uređena ovim zakonom.
Članom 3. uređuje se visina naknade kao elementa faktoringa, kao i visina administrativne naknade, ukoliko je ista predviđena.
Čl. 4. i 5. Predloženim izmjenama čl. 14. i 15. važećeg Zakona briše se odredba po kojoj je osnov za nastanak tražbine ugovor o prodaji roba ili pružanja usluga, te predmet faktoringa postaje osnov za otkup tražbine, odnosno računa za isporučenu robu i izvršene usluge.
Članom 6. dopunjavaju se odredbe postojećeg člana 16. s ciljem preciznijeg određivanja istih.
Član 7. propisuje načine za dokazivanje predmeta faktoringa u smislu prijenosa tražbine. Također se jasnije propisuje dokumentacija za prijenos tražbine.
Članom 8. dopunjava se odredba postojećeg člana 19. s ciljem preciznijeg određivanja istog.
Članom 9. dopunjavaju se odredbe postojećeg člana 25. s ciljem preciznijeg određivanja istih.
Članom 10. umanjuje se iznos osnovnog kapitala društva za faktoring sa 750.000,00 KM na 250.000,00 KM.
Članom 11. dodaju se novi čl. 39a. i 39b. kojima se uređuje osnivanje poslovne jedinice u Federaciji privrednog društva sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, a izvan Federacije, kao i osnivanje poslovne jedinice izvan Federacije.
Članom 12. detaljnije se uređuje sadržaj i vođenje podataka o društvima za faktoring.
Članovima 13-16. dopunjavaju se odredbe postojećih čl. 45., 46., 47. i 50. s ciljem preciznijeg određivanja nadležnosti uprave društva, kao i uslova za članove nadzornog odbora i uprave.
Članom 17. vrši se usklađivanje sa Zakonom o računovodstvu i reviziji u Federaciji BiH.

Član 18. Predloženom izmjenom člana 60. važećeg Zakona briše se odredba da je ugovor o prodaji robe ili usluge osnov nastanka tražbine prodavca.
Članom 19. jasnije se propisuje prijenos tražbine u izvoznom faktoringu.
Članovima 20-22. dopunjavaju se odredbe postojećih čl. 63., 68. i 69. s ciljem preciznijeg određivanja istih.
Članom 23. dodatno se uređuju naknade Agencije u vezi sa provođenjem aktivnosti u skladu sa ovim zakonom.
Članom 24. dodaju se novi čl. 97a. i 97b. Članom 97a. se uređuje rješavanje žalbe po prvostepenim aktima Agencije na način da se protiv prvostepenog akta Agencije može izjaviti žalba drugostepenoj komisiji. Članom 97b. daje se mogućnost Finansijsko-informatičkoj agenciji da uspostavi elektronski registar predmeta faktoringa i elektronsku platformu za njihovu evidenciju i razmjenu.
Čl. 25. i 26. uređuju se prekršajne odredbe u skladu sa odredbama ovog zakona.
Članom 27. dodaje se novi član 103a. kojim se utvrđuje obaveza Agencije za donošenje akata u skladu sa ovim zakonom.
Članom 28. uređuje se rok stupanja na snagu ovog zakona.

V. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za donošenje izmjena i dopuna Zakona o faktoringu nisu potrebna dodatna finansijska sredstva iz budžeta Federacije BiH.

TEKST ODREDBI ZAKONA O FAKTORINGU KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Član 2.
(Pojmovi)

U smislu odredbi ovog zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:
(1) Faktoring je pravni posao kupoprodaje postojeće nedospjele ili buduće kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, koja se prenosi na faktora ugovorom i koji preuzima tražbinu od prodavca da je naplati u svoje ime i za svoj račun.
(2) Kratkoročna novčana tražbina je tražbina koja dospijeva na naplatu u roku do 180 dana od dana prodaje robe, odnosno pružene usluge, a definira se ugovorom o prodaji robe ili pružanja usluga.
(3) Predmet faktoringa je otkup svake postojeće i/ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji roba ili pružanja usluga u zemlji i inostranstvu, zaključenog između subjekata koji obavljajući svoju djelatnost stupaju u međusobne dužničko - povjerilačke odnose.
(4) Avans predstavlja dio tražbine koju faktor nakon zaključenog ugovora isplaćuje prodavcu tražbine.
(5) Faktoring garantni fond predstavlja dio neisplaćene tražbine koji faktor zadržava do naplate od dužnika kao garanciju za naplatu kamata na isplaćeni avans i naknade faktoru za izvršene faktoring usluge i korespondira sa isplaćenim avansom.
(6) Faktoring limit predstavlja iznos faktoring tražbine koji se od kupca prenosi na faktora u skladu sa propisom o obligacionim odnosima i pokriven je instrumentom osiguranja plaćanja prihvatljivim za društvo za faktoring.
(7) Kamata predstavlja kamatnu stopu koju faktor obračunava prodavcu tražbine na isplaćeni avans do naplate tražbine od kupca.
(8) Naknada predstavlja iznos koji faktor obračunava na osnovicu od nominalnog iznosa otkupljene tražbine.
(9) Administrativna naknada je naknada za operativne aktivnosti vezane uz pružanje usluge faktoringa (vođenje evidencije, dogovaranje i praćenje otplate predmeta faktoringa, prikupljanje podataka, izrada analiza i davanje informacija o kreditnoj sposobnosti dužnika predmeta faktoringa itd.).
(10) Kupac je poslovni subjekt koji je dužnik predmeta faktoringa.
(11) Prodavac je prodavac tražbine i povjerilac predmeta faktoringa.
(12) Pružalac usluga faktoringa je svako lice koje u skladu sa odredbama ovog zakona ima pravo pružati uslugu faktoringa.
(13) Poslovni subjekti su pravna lica koja samostalno nastupaju u pravnom prometu i učestvuju u postupku prometa roba i usluga stupajući u međusobne dužničko - povjerilačke odnose, a to su:
a) privredna društva koja samostalno obavljaju djelatnost proizvodnje i prodaje proizvoda i vrše usluge na tržištu radi sticanja dobiti u skladu sa odredbama propisa koji reguliraju poslovanje privrednih društva,
b) samostalni poduzetnici (obrtnici) koji obavljaju djelatnosti u skladu sa propisima o obrtu i srodnim djelatnostima i
c) subjekti koji su organizovani kao društva kapitala, a poslovanje im je uređeno propisima o javnim preduzećima.
(14) Nepravilnosti su stanja i postupci koji nisu u skladu sa vlastitim poslovnim politikama i usvojenim pravilima društva za faktoring te standardima i pravilima struke,

ili se oni dosljedno ne primjenjuju, a time se ugrožava poslovanje, posebno u vezi sa organizacionim zahtjevima i upravljanjem rizicima.
(15) Matično društvo je društvo koje u tom društvu za faktoring ima kontrolno učešće.
(16) Zavisno društvo je svako pravno lice:
a) u kojem društvo za faktoring posjeduje većinu glasačkih prava dioničara ili članova;
b) u kojem društvo za faktoring ima pravo imenovati ili smijeniti većinu članova uprave i nadzornog odbora, s tim da je istovremeno i dioničar ili vlasnik učešća;
c) nad kojim društvo za faktoring ima pravo vršiti dominantan utjecaj na upravljanje i vođenje poslovanja i to na osnovu prava koja vlasnik dionica, odnosno učešća crpi iz statusa dioničara, odnosno vlasnika učešća ili na osnovu ugovora zaključenog u skladu sa propisom koji uređuje privredna društva;
d) u kojem društvo za faktoring ima samo kontrolu nad većinom vlasničkih i glasačkih prava u skladu sa sporazumom sa ostalim dioničarima ili članovima tog pravnog lica.
(17) Kvalificirano učešće znači direktno ili indirektno ulaganje u društvo za faktoring koje predstavlja 10% ili više kapitala ili glasačkih prava, ili koje omogućava ostvarivanje značajnog utjecaja na upravljanje tim društvom.
(18) Značajno učešće postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 20% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 20% kapitala tog društva.
(19) Kontrolno učešće postoji kada jedno lice ima direktno ili indirektno pravo ili mogućnost ostvariti najmanje 50% glasačkih prava u društvu, odnosno direktno ili indirektno vlasništvo nad najmanje 50% kapitala tog društva.
(20) Učestvovanje znači učestvovanje nekog lica u drugom pravnom licu ako:
a) ima direktno ili indirektno ulaganje na osnovu kojih učestvuje sa 20% učešća ili više u kapitalu tog pravnog lica ili glasačkim pravima u tom pravnom licu, ili
b) ima učešće u kapitalu tog pravnog lica ili u glasačkim pravima u tom pravnom licu manji od 20%, a stečen je sa namjerom da, na osnovu trajne povezanosti sa tim pravnim licem, omogući utjecaj na njegovo poslovanje.

Član 3.
(Primjena propisa)

Na poslove faktoringa primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 5.
(Elementi faktoringa i dokumentacija u faktoringu)

(1) Elementi faktoringa su:
a) tražbina,
b) avans,
c) faktoring garantni fond,
d) faktoring limit,
e) kamata koja ne može biti veća od važeće bankarske kamatne stope za kratkoročne kredite,
f) naknada koja ne može biti veća od 2% nominalnog iznosa otkupljene tražbine.
(2) U faktoringu se može ugovarati i administrativna naknada koja, zavisno od iznosa računa, ne može biti veća od 50 KM po svakom računu.
(3) Posao faktoringa provodi se na osnovu sljedeće dokumentacije:

a) ugovora o faktoringu između subjekata faktoringa kojim se vrši prijenos i otkup tražbine na faktora, tj. povjerioca,
b) računa o isporuci robe i izvršenim uslugama sa narudžbama, otpremnicama i prijemnicama robe, zapisnicima o izvršenim uslugama, voznim listama prijevoznika, izvodima otvorenih stavki sa obavještenjima o dospijeću duga na naplatu i urgencijama za plaćanje, a kod inostranog faktoringa i izvozna i uvozna carinska dokumentacija, izjava o plaćenom PDV-u i carini, kao i dokaz o otvorenom akreditivu,
c) polica osiguranja i reosiguranja, ukoliko su ugovorene,
d) finansijskih izvještaja i revizorskih izvještaja, kao i ostale dokumentacije vezane uz korespondenciju prodavca sa kupcem kao što su pozivi i urgencije za plaćanje, dokumentacija vezana za procjenu boniteta i kreditne sposobnosti dužnika,
e) ostale dokumentacije koja može poslužiti kao osnov za dokazivanje da je roba stvarno isporučena ili usluga izvršena kao i dokumentacije za dokazivanje prijenosa tražbine.
(4) Navedena dokumentacija iz stava (3) ovog člana koristi se kod utvrđivanja osnovanosti tražbine od kupca kao i osnove za prijenos tražbine sa prodavca na faktora.

Član 14.
(Pojam i predmet obrnutog faktoringa)

(1) Obrnuti (dobavljački) faktoring je posebna vrsta faktoringa koji se ugovara između faktora i kupca kao dužnika u kojem faktor preuzima obavezu plaćanja kupčevog nedospjelog budućeg kratkoročnog novčanog dugovanja prema dobavljačima iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanih usluga u zemlji i inostranstvu.
(2) Obrnuti faktoring se vrši u skladu sa odredbama propisa kojim su uređeni obligacioni odnosi.
(3) U obrnutom faktoringu za preuzimanje ispunjenja duga dužnik nije obavezan tražiti saglasnost povjerioca.
(4) U obrnutom faktoringu faktor ima pravo na naplatu kamate, naknade, administrativne naknade i drugih ugovorom utvrđenih troškova faktoringa.
(5) Faktor ima pravo naplate od dužnika u roku definiranim ugovorom o obrnutom faktoringu.
(6) Obrnuti faktoring mogu primjenjivati samo oni subjekti koji su definirani u članu 2. stav (1) ovog zakona.
(7) Predmet obrnutog faktoringa ne može biti preuzimanje ispunjenja duga na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.
(8) Na obrnuti faktoring shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona kojima je uređen faktoring.

Član 15.
(Forma i predmet ugovora)

(1) Faktoring se može obavljati samo na osnovu ugovora u pisanoj formi, zaključenog između subjekata faktoringa iz člana 4. stav (2) ovog zakona.
(2) Ugovorom o faktoringu regulira se ustupanje ili prijenos postojeće ili buduće, cijele ili djelimične, nedospjele kratkoročne novčane tražbine nastale iz osnova ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga u proizvodnji, trgovini i uslugama kao i tražbina nastala na osnovu izvođenja investicijskih radova i izvoza proizvoda i pruženih usluga, zaključene između lica iz člana 2. stav (1) ovog zakona.

(3) Buduća tražbina može biti predmet faktoringa samo ukoliko je u trenutku sklapanja ugovora o faktoringu dovoljno odrediva, odnosno ako su u ugovoru o faktoringu određeni povjerilac i dužnik, najviši mogući iznos tih tražbina, te ako je naznačena osnova nastanka tih budućih tražbina.
(4) Buduća tražbina je dovoljno određena ako je u ugovoru o faktoringu označeno ko će biti kupac takve tražbine i koliki je iznos te tražbine.
(5) Odredba u ugovoru kojom se vrši prijenos buduće tražbine proizvodi pravni učinak momentom nastanka te tražbine.
(6) Predmet ugovora o faktoringu ne može biti prijenos tražbine na osnovu prodaje robe ili usluga za lične, porodične ili potrebe domaćinstva, odnosno bilo kakva prodaja za gotovinu.
(7) U smislu odredbi ovog zakona ugovor čiji predmet nije definiran u skladu sa članom 2. stav (2) ovog zakona ne smatra se ugovorom o faktoringu.
(8) Ugovor o faktoringu ne smatra se ugovorom o kreditu ili zajmu u smislu propisa koji reguliraju ovu oblast.

Član 16.
(Sadržaj ugovora o faktoringu)

(1) Ugovor o faktoringu obavezno sadrži sljedeće elemente:
a) podatke o ugovornim stranama,
b) vrstu faktoringa,
c) osnov i podatke o tražbini koja je predmet ugovora,
d) iznos i način obračuna plaćanja i plaćanje otkupljene tražbine,
e) iznos i obračun naknade faktoru,
f) obračun kamate i ostalih troškova,
g) obavezu obavještavanja kupca o prijenosu tražbine,
h) evidencije i rokove realizacije odredbi iz ugovora,
i) način rješavanja sporova,
j) datum zaključivanja ugovora i
k) potpise zakonskih zastupnika svake od ugovornih strana ili drugog lica ovlaštenog za potpisivanje ugovora ili punomoćnika ovih lica.
(2) Agencija za bankarstvo Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) podzakonskim aktom detaljnije će propisati sadržaj ugovora o faktoringu.

Član 18.
(Prijenos tražbine)

(1) Prodavac na osnovu ugovora sa kupcem i primljenom narudžbom isporučuje robu i izdaje račun kupcu.
(2) Prodavac može ugovorom svoje tražbine prenijeti na faktora, izuzev ako je taj prijenos zabranjen ovim zakonom ili koja je vezana uz ličnost povjerioca, ili koja se, po svojoj prirodi, protivi prenošenju na drugog.
(3) Uz zahtjev za faktoring uslugu prodavac dostavlja faktoru i dokumentaciju iz člana 5. stav (3) ovog zakona.
(4) Faktor može zahtijevati od prodavca da osigura i izjavu kupca da je primio robu i usluge prema izdatom računu, bez prigovora na njihove materijalne nedostatke.
(5) Za prijenos tražbine sa prodavca na faktora nije potreban pristanak kupca, ali je prodavac dužan obavijestiti kupca o izvršenom prijenosu tražbine na faktora ukoliko je to ugovorom predviđeno ili ukoliko se ne radi o skrivenom faktoringu.

(6) Ugovor o faktoringu proizvodi učinke i bez saglasnosti i izjave kupca iz stava (4) ovog člana, osim ako drugačije nije uređeno posebnim zakonom.

Član 19.
(Obavještenje o prijenosu tražbine)

(1) Prodavac je obavezan u roku pet dana od dana zaključivanja ugovora sa faktorom obavijestiti kupca o istom. Kupac je dužan u ugovorenom roku umjesto prodavcu platiti faktoru.
(2) Ako ugovorom nije određeno ko je obavezan obavijestiti kupca o zaključenom ugovoru o prijenosu tražbine, smatrat će se da je to prodavac.
(3) Obavještenje o prijenosu tražbine mora biti sačinjeno u pisanoj formi i sadržavati informacije o zaključenom ugovoru o faktoringu, datumu zaključivanja ugovora, podatke o faktoru kojem je kupac obavezan izvršiti plaćanje, kao i instrukcije za plaćanje: broj računa ili brojeve računa, iznos tražbina, valuta plaćanja i dr.
(4) Obavještenje se smatra dostavljenim ako je upućeno pisanom korespondencijom, na elektronski ili neki drugi prikladan način iz kojeg se može utvrditi identitet pošiljaoca i prijem obavještenja.

Član 25.
(Društva za faktoring)

(1) Faktoring poslove može obavljati privredno društvo organizovano kao dioničko društvo (d.d.) ili društvo sa ograničenom odgovornošću (d.o.o.) sa sjedištem u Federaciji.
(2) Za obavljanje poslova faktoringa društvo mora imati odobrenje izdato od Agencije.
(3) Društvo se ne može upisati u sudski registar prije dobijanja odobrenja iz stava (2) ovog člana.
(4) Osim subjekata iz stava (1) ovog člana, poslove faktoringa može obavljati i banka čije je poslovanje uređeno po propisima koji reguliraju poslovanje banaka u Federaciji. Na banke koje se bave poslovima faktoringa primjenjuju se poglavlja I., II., III., IV. (član 26. st. (3), (4), (5) i (7)), V., VI., VII., VIII. i IX. ovog zakona.
(5) Poslovima faktoringa može se baviti i strana banka i strano pravno lice, ali isključivo u inostranom dvofaktorskom sistemu, koji imaju važeće odobrenje za obavljanje poslova faktoringa nadležnog organa matične zemlje.
(6) Izraz "faktoring" i njegove izvedenice upisuje u naziv pravnog lica ili koristi u pravnom prometu samo ono društvo koje je dobilo odobrenje za obavljanje poslova faktoringa od Agencije.
(7) Društva se mogu udruživati u udruženja društava za faktoring koja se osnivaju kao privredna interesna udruženja ili kao neki drugi oblik udruživanja privrednih subjekata u skladu sa posebnim zakonom.
(8) Društva ne smiju zaključivati nikakve pisane ili usmene ugovore sa drugim društvima za faktoring ili njihovim udruženjima kojima se može ograničiti princip slobodnog tržišnog takmičenja.
(9) Udruženje društava dužno je, na zahtjev Agencije, radi provođenja stava (7) ovog člana, dostaviti Agenciji svoj statut, kao i sve sporazume, ugovore i druge opće akte.
(10) Na društva se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje osnivanje, organizacija, poslovanje, upravljanje i prestanak privrednih društava, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 27.
(Osnovni kapital društva za faktoring)

(1) Osnovni kapital društva za faktoring koje se osniva u Federaciji radi obavljanja poslova faktoringa ne može iznositi manje od 750.000,00 KM i u cijelosti se mora uplatiti u novcu.
(2) Društvo za faktoring je u obavezi osigurati da visina kapitala na dan sastavljanja i prezentiranja finansijskih izvještaja bude u visini koja nije manja od iznosa kapitala iz stava (1) ovog člana.
(3) U slučaju da se kapital društva za faktoring smanji ispod nivoa minimalnog iznosa kapitala iz stava (2) ovog člana, Agencija može tom društvu za faktoring naložiti neku od nadzornih mjera propisanih odredbama ovog zakona.
(4) Agencija će podzakonskim aktom propisati kriterije i/ili pravila te dodatne zahtjeve za kapital društva za faktoring.

Član 43.
(Evidencija društava za faktoring)

(1) Evidenciju društava o izdatim i oduzetim odobrenjima za obavljanje poslova faktoringa vodi Agencija.
(2) Evidencija obavezno sadrži:
a) naziv društva za faktoring, adresu i registarski broj,
b) pravni oblik,
c) strukturu vlasništva, imena i poslovne adrese članova/dioničara sa više od 5% dionica,
d) kontakt podatke, podatke o kontakt osobi i internet adresu,
e) adresu organizacionih dijelova u državi ili u inostranstvu,
f) imena i poslovne adrese svih članova uprave, odnosno nadzornog odbora,
g) članstvo u mreži i nazive i adrese društava članica i povezanih društava, odnosno uputa o mjestu gdje je takav podatak javno dostupan.

Član 45.
(Skupština društva za faktoring)

(1) Skupštinu društva za faktoring čine dioničari ili svi članovi društva.
(2) U društvu za faktoring sa jednim dioničarom ili sa jednim članom koji ima učešće, ovlaštenja skupštine vrši dioničar, odnosno član društva sa jednim učešćem.

Član 46.
(Nadzorni odbor društva za faktoring)

(1) Društvo za faktoring mora imati nadzorni odbor.
(2) Nadzorni odbor društva za faktoring sastoji se od najmanje tri člana.
(3) Osnivačkim aktom društva za faktoring može se odrediti da nadzorni odbor ima više članova, ali njihov broj mora biti neparan.

Član 47.
(Uslovi za obavljanje funkcije člana nadzornog odbora društva za faktoring)

(1) Za člana nadzornog odbora društva za faktoring može biti izabrano ili imenovano lice koje ima dobar ugled, odgovarajuće stručne kvalifikacije i iskustvo za nadziranje vođenja poslova društva za faktoring.
(2) Smatra se da je uslov iz stava (1) ovog člana ispunjen ako lice ima relevantno iskustvo stečeno u rukovođenju poslovima ili u poslovima nadzora nad vođenjem poslova društva za faktoring ili drugog privrednog društva usporedive djelatnosti sa poslovima iz djelatnosti društva za faktoring.
(3) Agencija može naložiti društvu za faktoring sazivanje skupštine društva za faktoring i predlaganje opoziva člana nadzornog odbora društva za faktoring ako:
a) član nadzornog odbora krši ili ne obavlja svoje dužnosti određene ovim i drugim zakonima te propisima donesenim na osnovu tih zakona,
b) postoji ili nastupi zapreka za imenovanje ili izbor člana nadzornog odbora,
c) član nadzornog odbora ne ispunjava uslove iz st. (1) i (4) ovog člana.
(4) Agencija će detaljnije propisati uslove koje moraju ispunjavati članovi nadzornog odbora društva za faktoring.

Član 50.
(Uprava društva za faktoring)

(1) Uprava organizuje rad i rukovodi poslovanjem, zastupa i predstavlja društvo za faktoring i odgovara za zakonitost poslovanja.
(2) Uprava društva za faktoring mora imati najmanje dva člana koji vode poslove i zastupaju društvo, a čine je direktor i najmanje jedan izvršni direktor koji vode poslove i zastupaju društvo.
(3) Članovi uprave društva za faktoring moraju biti u radnom odnosu sa punim radnim vremenom u društvu.
(4) Uprava društva za faktoring može ovlastiti prokuristu (jednog ili više njih) za zastupanje društva, odnosno sklapanje ugovora i poduzimanje pravnih radnji uime i za račun društva koje proizlaze iz djelatnosti društva, ali samo zajedno sa barem jednim članom uprave društva.
(5) Osnivačkim aktom društva za faktoring utvrđuju se uslovi koje treba ispunjavati lice kojem se daje prokura, ovlašteni organ za dodjelu prokure, vrsta i način davanja prokure, obim ovlaštenja iz prokure, uključujući i ograničenja u poduzimanju radnji od prokuriste.

Član 57.
(Odbor za reviziju)

(1) U društvima za faktoring koja su registrirana kao dionička društva obavezno se formira odbor za reviziju.
(2) Odbor za reviziju ima najmanje tri člana.
(3) Postupak izbora, imenovanja, razrješenja, sastav i način odlučivanja odbora za reviziju utvrđuju se statutom dioničkog društva.

Član 60.
(Subjekti inostranog faktoringa)

(1) Subjekti inostranog faktoringa su:
a) prodavac - izvoznik robe koji svoju tražbinu od kupca, nastalu na osnovu ugovora o prodaji robe ili pružanja usluga, prenosi na izvoznog faktora,
b) izvozni faktor koji je u zemlji prodavca kao kupac tražbine,
c) uvozni faktor u zemlji kupca kao korespondentni faktor,
d) kupac - uvoznik robe.
(2) Subjekti inostranog faktoringa dužni su pridržavati se općih pravila i rokova koje primjenjuju strukovna udruženja za inostrani faktoring, naročito Factors Chain International (u daljnjem tekstu: FCI) i/ili International Factors Group (u daljnjem tekstu: IFG).

Član 62.
(Prijenos tražbine u izvoznom faktoringu)

(1) Prodavac na osnovu primljene narudžbe od kupca i ugovora o prodaji robe isporučuje robu kupcu i izdaje izvozni račun. Uz zahtjev za izvoznu faktoring uslugu izvoznom faktoru zajedno predaje na uvid narudžbenicu i otpremnicu.
(2) Izvozni faktor utvrđuje osnovanost i vjerodostojnost tražbine prodavca prema kupcu, izražava interes za otkup ponuđene tražbine i prosljeđuje primljenu dokumentaciju iz stava (1) ovog člana uvoznom faktoru.
(3) Uvozni faktor dužan je provjeriti bonitet i kreditnu sposobnost kupca i odobriti pokriće, tj. dati izjavu o odgovornosti za naplatu izvozne tražbine od kupca izvoznom faktoru.

Član 63.
(Ugovor o dvofaktorskom faktoringu u inostranom faktoringu)

(1) Izvozni faktor poziva prodavca da kompletira dokumentaciju u skladu sa članom 5. stav (3) ovog zakona i pristupi zaključivanju ugovora o izvoznom faktoringu.
(2) Datum zaključivanja ugovora o prijenosu tražbine između prodavca i izvoznog faktora smatra se datumom prijenosa tražbine na izvoznog faktora.
(3) Izvozni faktor nakon zaključenja ugovora iz stava (2) ovog člana dužan je obavijestiti o potpisu ugovora sa prodavcem korespondentnog uvoznog faktora u zemlji kupca, a zatim i sa njim zaključiti ugovor o dvofaktorskom faktoringu.
(4) Uvozni faktor obavezan je obavijestiti kupca o potpisanom međufaktorskom ugovoru sa izvoznim faktorom, kao i o njegovoj obavezi da u ugovorenom roku umjesto prodavcu preneseno potraživanje plati uvoznom faktoru.
(5) Ugovorom o faktoringu između prodavca i izvoznog faktora ugovara se iznos avansa od nominalne vrijednosti izvozne tražbine koji se isplaćuje prodavcu, kamata na isplaćeni avans koju zaračunava izvozni faktor, naknada i troškovi faktora, kao i način plaćanja kamate i naknade.

Član 68.
(Finansijsko izvještavanje)

(1) Društvo za faktoring obavezno je sačinjavati i prezentirati finansijske izvještaje u skladu sa odredbama propisa o računovodstvu i reviziji Federacije kao i u skladu sa

Međunarodnim računovodstvenim standardima i Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja.
(2) Društvo za faktoring mora organizovati svoje poslovanje i voditi poslovne knjige, poslovnu dokumentaciju, te ostale evidencije na način koji omogućuje provjeru posluje li društvo u skladu sa važećim propisima i standardima struke.
(3) Društvo za faktoring ima obavezu:
a) voditi urednu i ažurnu evidenciju koju je dužno pokazati u postupku nadzora nad poslovanjem društva,
b) obavještavati prodavca o realizaciji pojedinih odredbi ugovora o faktoringu i dostavljati mu isprave na knjiženje.
(4) Društvo za faktoring i prodavac dužni su na osnovu dokumentacije iz člana 5. stav (3) ovog zakona izvršiti u svojim knjigovodstvima odgovarajuća knjiženja i čuvati je i arhivirati u skladu sa računovodstvenim propisima Federacije.

Član 69.
(Revizija finansijskih izvještaja)

(1) Godišnje finansijske izvještaje društva za faktoring mora revidirati društvo za reviziju na način i pod uslovima određenim propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija te pravilima revizorske struke, ako ovim zakonom i propisima donesenim na osnovu ovog zakona nije drugačije propisano.
(2) Društvo za faktoring dužno je Agenciji dostaviti revidirane godišnje finansijske izvještaje iz člana 68. stav (1) ovog zakona u roku 15 dana od datuma izdavanja revizorskog izvještaja.
(3) Isto društvo za reviziju može revidirati najviše pet uzastopnih godišnjih finansijskih izvještaja društva za faktoring.
(4) Agencija od revizora može tražiti dodatna objašnjenja u vezi sa revidiranim godišnjim finansijskim izvještajima, odnosno drugim revidiranim izvještajima društva za faktoring.
(5) Ako Agencija utvrdi da revizija izvještaja društva za faktoring nije obavljena ili da revizorski izvještaj nije sastavljen u skladu sa ovim zakonom, propisima donesenima na osnovu ovog zakona, propisima kojima se uređuje računovodstvo i revizija, te pravilima revizorske struke, ili ako izvršenim nadzorom poslovanja društva ili na drugi način utvrdi da revizorski izvještaj o izvještajima društva za faktoring nije zasnovan na istinitim i objektivnim činjenicama, može odbiti revizorski izvještaj i zahtijevati od društva za faktoring da reviziju obave ovlašteni revizori drugog društva za reviziju, a na trošak tog društva.
(6) Isto društvo za reviziju ne može obavljati reviziju finansijskih izvještaja društva za faktoring ako je u godini za koju su sastavljeni finansijski izvještaji istom društvu za faktoring pružalo usluge iz područja finansija, računovodstva, interne revizije, procjene vrijednosti društva za faktoring, njegove imovine i obaveza, poreznog i ostalog poslovnog savjetovanja, te obavljalo za njega poslove sudskog vještačenja.
(7) Isto društvo za reviziju ne može preuzeti niti mu društvo za faktoring može povjeriti obavljanje revizije svojih finansijskih izvještaja ako je društvo za reviziju u prethodnoj godini više od polovine svojih ukupnih prihoda ostvarilo obavljanjem revizije finansijskih izvještaja tog društva.
(8) Društvo za faktoring dužno je obavijestiti Agenciju o društvu za reviziju koje je izabralo za obavljanje revizije finansijskih izvještaja za poslovnu godinu na koju se revizija odnosi najkasnije u roku osam dana od kada je donesena odluka o izboru.

Član 71.
(Nadzor nad društvima za faktoring)

(1) U smislu odredbi ovog zakona nadzor predstavlja provjeru da li subjekti koji obavljaju poslove faktoringa posluju u skladu sa odredbama ovog zakona, kao i sa podzakonskim aktima donesenim na osnovu njih, zatim u skladu sa propisima o upravljanju rizicima, vlastitim pravilima i standardima, pravilima struke na način koji omogućava uredno funkcioniranje društva za faktoring, te provođenje mjera i aktivnosti radi otklanjanja utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti.
(2) Osnovni ciljevi nadzora su provjera zakonitosti, procjena sigurnosti i stabilnosti poslovanja društva, a radi zaštite interesa klijenta i javnog interesa, doprinosa stabilnosti finansijskog sistema, te uspostavljanje i očuvanje povjerenja u tržište faktoringa.

Član 98.
(Teži prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 KM do 100.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:
a) obavlja djelatnosti suprotno odredbama člana 26. ovog zakona,
b) stiče kvalificirano učešće u drugom pravnom licu suprotno odredbi člana 38. stav (1) ovog zakona,
c) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (6) ovog zakona,
d) ne dobije saglasnost Agencije u skladu sa odredbama člana 42. stav (1) ovog zakona,
e) funkciju člana uprave društva za faktoring obavlja lice koje nije dobilo saglasnost Agencije za obavljanje funkcije člana uprave društva za faktoring u skladu sa odredbom člana 52. stav (1) ovog zakona,
f) član uprave društva za faktoring ne ispunjava obaveze u skladu sa odredbama člana 56. ovog zakona,
g) ne upravlja rizicima u poslovanju u skladu sa odredbama člana 65. ovog zakona,
h) ne organizuje internu reviziju u skladu sa odredbama člana 66. ovog zakona,
i) ne organizuje poslovanje i vođenje poslovnih knjiga, kao i da ne sastavlja godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbama člana 68. ovog zakona,
j) ne dostavi revidirane godišnje finansijske izvještaje u skladu sa odredbom člana 69. stav (2) ovog zakona,
k) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama člana 72. stav (4) ovog zakona,
l) ne omogući ovlaštenim licima Agencije provođenje nadzora u skladu sa odredbama čl. 78., 79. i 80. ovog zakona,
m) ne postupi po rješenju Agencije o otklanjanju utvrđenih nezakonitosti i nepravilnosti ili o prestanku nezakonitog postupanja iz člana 90. ovog zakona,
n) ne postupi po rješenju Agencije iz člana 93. ovog zakona,
o) izvrši prijenos faktoring poslovanja suprotno odredbama člana 41. stav (5) ovog zakona.
(2) Odgovorno lice u društvu za faktoring bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 KM do 15.000,00 KM.

Član 99.
(Lakši prekršaji društva za faktoring)

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 KM do 25.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj društvo za faktoring ako:
a) ugovor o faktoringu nije sastavljen u skladu sa odredbama člana 16. ovog zakona,
b) o saznanju sticanja i otuđenja kvalificiranog učešća u društvu za faktoring ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbom člana 31. ovog zakona,
c) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 46. ovog zakona,
d) prilikom imenovanja članova nadzornog odbora postupi suprotno odredbama člana 47. ovog zakona,
e) ne osigura podnošenje zahtjeva za izdavanje saglasnosti za obavljanje funkcije člana uprave donošenjem odluke ili izdavanjem saglasnosti u skladu sa odredbom člana 52. stav (2) ovog zakona,
f) ne postupi u skladu sa odredbom člana 52. stav (7) ovog zakona,
g) ne obavijesti Agenciju o izabranom revizorskom društvu u skladu sa odredbom člana 69. stav (8) ovog zakona,
h) ne obavijesti Agenciju u skladu sa odredbama člana 70. ovog zakona,
i) ne postupi u skladu sa odredbama člana 104. st. (1), (3) i (4) ovog zakona.
(2) Odgovorno lice u društvu bit će kažnjeno za prekršaje iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 KM do 5.000,00 KM.